

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

II. Qualis esse debeat conversatio Sacerdotalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](#)

dentium, vel consolationis afflictorum, ca-
ptivorum, infirmorum prævidendo & pre-
meditando, quâ viâ, quibus discursibus
aut mediis intentum fructum spiritualis
referas.

II. Qualis esse debeat con- versatio Sacerdotalis.

I. Conversatio sit innocua & sancta, ad
animas Deo lucrandas directa; in qua a-
gatur ut plurimum de rebus spiritualibus
vitentur, detractiones, lassiones charita-
tis, aliive linguae defectus.

II. Sit prudens, ut cuiuscunque statu
hominibus sermonem prudenter attempe-
ret; nullum verbum imprudens excidat;
nec de rebus etiam sacris ad satietatem
vel nauseam tractet: sed more S.P. Igna-
tii, sermonis initia aliis concedat. sibi re-
servet extrema: & Patris Friderici Specie
exemplo, saltem in discessu, si alias occasio
desit, pius & præmeditatum aculeum
non sine fructu alterius cordi infigebat.

III. Sit amabilis & grata, quaani-
mos delectet, devinciat, aequa ad fructum
referendum disponat.

IV. Sit

IV. Sit seria & gravis, ut Sacerdotem decet. Inter seculares, nuga, nugas sunt; in ore Sacerdotis blasphemias: ait sanctus Bernardus.

V. Sit angelica, ut volebat S. P. Ignatius: & quidni, cum Sacerdos Angelus Domini exercitum sit, in conversatione, familiaritate cum Deo, prudentia, sanctitate, affabilitate & benevolentia Angelos imitetur; prasertim in punctis sequentibus.

1. Quemadmodum Angeli, quando homines custodiant & ministrant; non desistunt ab assistentia; sed semper vident faciem Patris qui in coelis est: ita Sacerdos agens cum proximo, mentem crebro ad Deum elevet, per puram intentionem ac preces jaculatorias: non enim minus ignis amoris divini quam naturalis identidem ad centrum suum tendere debet.

2. Sicut Angeli non nisi jussi & missi a Deo, descendunt ministratum proximo: ita Sacerdos non exeat ad conversandum, nisi vel per superiores suos, quos Dei loco habet, iussus; vel per inspirationes divinas motus.

3. Angeli etiam quando proximo ministrant, nihil de fervore charitatis & visione beatifica dependunt: Sacerdos ita cures salutem alienam, ut non perdat propriam, nec de perfectione, charitate, aliave virtute quidquam amittat, nec spirituuali devotionis exercitia consueta omittat.

4. Quemadmodum Angeli Custodes hominum commissis sibi clientibus, custodes regnum suis regni, civitatum suis civitatibus ad vigilate, nec alterius officio se ingerit: ita Sacendores quoque animabus sibi à Deo commissis invigilent, nec alterius officio se immisceantur.

5. Sicut Angeli aquæ diligenter & libenter ministrant vili mendicabulo aquæ Regi potissimum: ita verus zelator animalium sine acceptione personarum aquæ promptè auxilietur omnibus.

6. Quemadmodum Angeli libentius adsunt, juvant quem agis solatii & opis indigos, ita strenuus operarius, auxilio solatio, consilio promptius adest egenioribus, quales sunt parvuli, rudes, pauperes, agri afflitti & similes.

7. Keluti Angeli amore Dei successi-

simil

simil ardēt zelo animarū; omnesq; ho-
mīnes cupiunt ad cōlūm perducere, ut re-
bellum Angelorū ruinas restaurēt: Ita
Sacerdos Apostolicus desiderat convertere
Cōlōo inferre quotquot potest: ut suade-
bat S. Augustinus dicens: Si amatis De-
um rapite omnes ad amorem Dei:

8. Angelī Custodes usque ad mortem
Clientes non deserunt. Immetur Zelotes,
suisq; adhuc usque ad mortem, ad quam
picobenundam eos disponat: nec cesset labo-
rare pro gloria Dei, quamdiu vires sup-
petunt, donec cum Elia igneo charitatis
currurapiatur in cōlūm. Exemplo Chri-
sti, suos in finem diligat.

9. Angelī eādem alacritate & lātitia
per scalam Jacob ascendunt & descendunt:
Sacerdos Apostolicus, eādem promptitu-
dine per orationem, meditationem, aliaq;
spiritū exercitia ad Deum ascendat, quā
ad proximum juvandum descendit:

10. Angelī semper in pace & gaudio
degunt, quo cunque eventu imperiurbabi-
les, sola voluntate Divinā contenti: Ob-
servet hoc Sacerdos, si laboribus strenue
impensis fructus non respondeat de præmio
tamen suo certus.